

Protest sv. Očeta.

Vlada liberalcev in socialistov v Španiji hoče katoliško Cerkev popolnoma zaslužniti protiversko in brezbožno vladati državi. Potom parlamenta je z neznatno večino glasov vsilila španskemu katoliškemu ljudstvu zakon, s katerim je oropala Cerkev vsega imetja in prepovedala verskim redovom pouk v šolah. Proti temu krivičnemu napadu na osnovne pravice katoliške Cerkve je papež Pij XI. izdal okrožnico na škofe, duhovnike in špansko katoliško ljudstvo, v kateri dviga proti temu zakonu svoj glas, in sicer ne zato, da bi se upiral političnim reformam režima, ker je Cerkev vajena prilagoditi se vsem oblikam države in vlade, samo da ostanejo nekršene pravice Boga in krščanske vesti. Temu so dokaz premnogi konkordati, ki jih je Cerkev sklenila z republikami, ki so nastale po vojni in ki imajo od teh konkordatov velike koristi. Španska vlada pa je tudi dobro vedela, da ima tako sveta stolica kakor vsa španska duhovščina in laikat pošten namen, podpirati novi red in socialni mir. Boj, ki ga je režim napovedal Cerkvi, nikakor ne izhaja iz potrebe, da se brani republika, pa tudi ne iz nerazumevanja vere in njenih blagodejnih institucij, ampak

iz sovraštva proti Bogu

in Kristusu, ki ga gojijo prekocuške sekte, ki hočejo vsak verski in socialni red sploh izpodkopati. Razmotrivajoč podrobno novi zakon, ugotavlja papež, da je ločitev Cerkve od države, kakor jo določa španska ustava, huda zmeta, izvirajoča iz stremljenja, da bi se špansko ljudstvo, ki je po svoji ogromni večini katoliško, od Cerkve sploh oddrgalo. Medtem, ko ustava priznava in ščiti naravno in lastninsko pravico vseh državljanov, pa je

Cerkev naravnost oropana

vsega njenega imetja, napravljajoč sovražno izjemo in prezirajoč tako voljo darovalcev kakor tudi namen, katerega so bila cerkvena dobra posvečena. Ako je režim proglasil kot javno in nacionalno last vsa cerkvena poslopja, pa celo cerkve in cerkvena oblačila ter ostale predmete bogočastja, se to ne more imenovati drugače kot krivična prilastitev tuje lasti. Istotako se je kršila stroga pravica s tem, da se je uničila vsa odškodnina duhovščini za bogoslužna dejanja, katero je bila država duhovščini dolžna tako iz striktnosti pravičnosti kakor iz posebnih pogodb in konkordatov, tem bolj, ker so te odškodnine izvirale iz dolžnosti države, da vrne Cerkev, kar ji je bilo že svojčas odvzeto po konfiskaciji njene posesti. Najhujše pa je, da so se cerkveni redovi oropali pravice osnovnega pouka mladine. Na ta način je režim predvsem hotel zadeti Družbo Jezusovo, zato da bi se iztrgala iz src španskega ljudstva vera in krščanska morala, in izgnali so ta red predvsem tudi zato,

da žalijo papeža, imenujoč ga avtoriteto, tujo španskemu narodu. Mi torej, pravi papež, z vsemi silami

slovesno protestiramo

proti temu zakonu, izjavljajoč, da se nihče nikoli ne bo mogel nanj sklicevati v škodo nezastarajočih pravic Cerkve. Nato pozivlja sveti oče verno špansko ljudstvo, o katerem je prepričan, da ta žalitev ne bo mogla omajati njegove tradicionalne udanosti stolici sv. Petra, naj z vsemi zakonitimi sredstvi deluje na to, da bodo zakonodavci sami popravili odredbe, ki so nasprotne svoboščinam vsakega državljana, in jih nadomestili z drugimi, ki bodo v skladu s katoliško vestjo. Končno pozivlja papež škofe in duhovnike, naj se sedaj s posebno vneto posvetitvijo verski vzgoji mladine, in končno priporoča vsem katoličanom edinstvo, da bodo mogli lažje braniti vero, podrejujoč skupnemu blagru domovine in vere vsak drug cilj.

Katoliško-kitajski sanitejci. Kitajske armade so slabo opremljene z orožjem in strelivom, slabo oskrbovane z živili, v sanitarnem oziru pa so popolnoma zanemarjene. Ubogih kitajskih ranjencev in bolnikov se je usmilil pater lazarist Vincenc Lebbe ter je ustanovil kitajski sanitetni kor, ki šteje 250 moških sestoji iz samih telesno in moralno zdravih, vrlih kitajskih katoličanov iz kitajske škofije Ankva. Ko so se vršili boji med Japonci in Kitajci v severni Kitajski, je ta sanitetni kor nastopil svojo službo na fronti ter se prav dobro izkazal v vsakem oziru. Za njihovo oskrbo se briga Rdeči križ. V slučaju, da je kdo izmed teh sanitejcev ranjen ali umre, ne zahteva on sam, odnosno njegovi sorodniki nobene odškodnine. Ta katoliški kitajski sanitetni kor je vzbudil v kitajski javnosti veliko pozornost in odobravanje. Neki poganski kitajski list je ob ustanovitvi tega kora zapisal te besede: »Šestdesetletni pater Lebbe, rojen v Belgiji, že dolgo let deluje v naši deželi ter si je

pridobil kitajsko državljansko pravico. Da je sedaj v času nevarnosti pripravljen za rešitev dežele žrtvovati kri in življenje, zasluži popolno priznanje.«

Ozdravljen od gobavosti. Pater Choblet, član reda Misijonarjev Srca Jezusovega, že od leta 1905. deluje na takozvanih Gilbertovih otokih, ki ležijo v Velikem ali Tihem oceanu severovzhodno od Avstralije. Leta 1927. je bil prestavljen na otok Peru na jugu Gilbertovega otočja. Ker je bil preslab za delo, so ga poslali na odmor v Sidney, glavno mesto Avstralije. Ko se je vozil z ladjo po morju, ga je preiskal uradni zdravnik ter ugotovil, da je p. Choblet obolel na strašni bolezni, ki se je vse boji, na gobavosti. Oblast je zabranila njegovo izkrcanje v Avstralijo ter ga poslala nazaj na Gilbertove otoke. Na enem teh otokov, z imenom Tarava, je pet let preživel v samotni. Njegovi misijonski sobratje so požrtvovalno in zvesto skrbeli zanj. Tako je gobavost vedno bolj pojemala ter ga naposled zapustila. Dne 8. decembra leta 1932. so ga zdravniki pregledali ter ugotovili, da nima več gobavosti. Zdravniški pregled 12. januarja 1933 je potrdil, da je gobavost popolnoma izginila. Tako je pater Choblet, od gobavosti popolnoma ozdravljen, mogel nastopiti določeno mesto na otoku Peru.

Zlatomašnik g. Miloš Šmid umrl. Dne 8. junija je vsled starosti mirno v Gospodu zaspal solčavski župnik, zlatomašnik in duhovni svetnik Miloš Šmid, ki je 41 let župnikoval v Solčavi. Rajni se je rodil 13. avgusta 1848 v Dobju pri Planini. Mašniško posvečenje je prejel 22. julija 1878. Kaplanoval je 14 let na sedmih, zelo težavnih kaplanijah, nakar je prišel v Solčavo za župnika, ki je bila v prejšnjih časih oddaljena 45 km od železnice. Izredno čvrsti gosp. Miloš je dolgo let hodil še po pešpoti iz Luč v

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6.—, polplatno vezan Din 8.— in celoplatno veza: Din 13.—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse preštevilo in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je prilačunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znanak.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.